

ระเบียบปฏิบัติราชการป่าไม้

ฉบับที่ ๘

ว่าด้วยการอนุญาตไม้และของป่าอย่างอื่น

การพิจารณาอนุญาตให้ราษฎรตัดฟันชักลากไม้ หรือเก็บหาของป่าอย่างอื่นเพื่อการค้า หรือการอื่น ๆ แม้จะเป็นงานฝ่ายธุรการโดยส่วนใหญ่ก็ แต่ก็กิจการหนักไปในทางวิชาการอยู่มาก ฉะนั้น เพื่อให้คณะกรรมการจังหวัด คณะกรรมการอำเภอ และเจ้าหน้าที่ป่าไม้ส่วนภูมิภาค ปฏิบัติการตามความในข้อ ๑๐ แห่งระเบียบปฏิบัติราชการป่าไม้ ฉบับที่ ๑ ด้วยความเรียบร้อยในทางประสานงานกับส่วนกลาง กระทรวงเกษตรราธิการ วางระเบียบว่าด้วยการอนุญาตไม้และเก็บหาของป่าอย่างอื่นไว้ดังต่อไปนี้

อำนาจหน้าที่เกี่ยวกับไม้

ข้อ ๑. เนื่องแต่การพิจารณาอนุญาตในการทำไม้โดยทั่วไปนั้น บางกรณีจะต้องพิจารณาเกี่ยวข้องกับงบารุงส่งเสริมป่าตามโครงการ อันเป็นไปในทางพิจารณาเกี่ยวกับหลักวิชาการเป็นใหญ่ และในบางกรณีก็ย่อมมีความสัมพันธ์เกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นด้วย ฉะนั้น ในทางการป่าไม้จึงได้แบ่งแยกพนักงานเจ้าหน้าที่ขึ้นไว้เป็น ๒ จำพวก คือ ป่าไม้ภาค ซึ่งเป็นส่วนกลางขึ้นตรงต่อกรมป่าไม้ อันถือได้ว่าเป็นผู้แทนกรมป่าไม้ที่ประจำราชการอยู่ในท้องที่ไกลจากจำพวกหนึ่ง กับจำพวกที่ดำเนินการบริหารเป็นส่วนภูมิภาคอีกจำพวกหนึ่ง

ข้อ ๒. ฉะนั้น ในข้อความต่อไปนี้ ถ้าระบุไว้ว่า การพิจารณาและอนุญาตให้กระทำด้วยความเห็นชอบของกรมป่าไม้แล้ว เพื่อเป็นการรวบรัดในกิจการให้ลุล่วงไปโดยเร็วพลัน กรมป่าไม้ได้มอบอำนาจในการนั้นให้ป่าไม้ภาค ซึ่งประจำหน้าที่ราชการอยู่แล้ว ในท้องที่ และเป็นผู้พิจารณาคำเนิการในทางวิชาการอยู่แล้ว ให้เป็นผู้แทนในการพิจารณาให้ความเห็นชอบแก่คณะกรรมการจังหวัด หรือคณะกรรมการอำเภอใด ดังจะได้จำแนกกิจการเพื่อถือเป็นระเบียบปฏิบัติต่อไปนี้

(๑) การพิจารณา การอนุญาต และการดำเนินการเกี่ยวกับไม้สัก ไม้พยุง ไม้ตะเคียนชันตาแมว และไม้ประเภทหวงห้ามชนิดที่ ๑ เป็นอำนาจหน้าที่ของป่าไม้ภาค ส่วนการตรวจตราการทำไม้ของผู้รับอนุญาตและผู้รับสัมปทาน ให้เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในส่วนภูมิภาคด้วย

(ความใน (๑) ข้างบนนี้ ถูกยกเลิกโดยระเบียบมา ฉบับที่ ๒ ข้อ ๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน)

"(๑) การพิจารณา การอนุญาต และการดำเนินการเกี่ยวกับไม้สัก ไม้พยุง ไม้ตะเคียนชั้นตาแมว ไม้ประเพณีหวงห้ามชนิดที่ ๑ และไม้ที่จะตัดใช้ในราชการกรมรถไฟ หรือการโรงเลื่อยเกษตร ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของป่าไม้ภาค ส่วนการตรวจตราการทำไม้ ของผู้รับอนุญาตและผู้รับสัมปทาน คงให้เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในส่วนภูมิภาคด้วย"

(๒) การพิจารณา การอนุญาต และการดำเนินการเกี่ยวกับไม้ประเพณีหวงห้ามอื่น ๆ นอกจากชนิดที่กล่าวไว้ในข้อ ๒ (๑) ข้างต้น คงให้เป็นหน้าที่ของ คณะกรรมการจังหวัด และคณะกรรมการอำเภอ

การพิจารณา การอนุญาต และการดำเนินการตามความในวรรคก่อน ให้เป็นไปตามเงื่อนไขต่อไปนี้

ก. สำหรับไม้จำพวกที่ ๑ ตามความในข้อ ๑ ต่อไปนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากกรมป่าไม้ก่อน และต้องดำเนินการตามแนวทางที่กรมป่าไม้ หรือป่าไม้ภาค ได้กำหนดและแจ้งให้ทราบไว้แล้ว

ข. สำหรับไม้จำพวกที่ ๒ ตามความในข้อ ๑ ซึ่งได้มีการจำกัดจำนวนที่จะอนุญาตได้ในปีหนึ่ง ๆ นั้น จะอนุญาตเกินวงจำนวนที่จำกัดไม่ได้

ค. ไม้ชนิดที่กรมป่าไม้หรือป่าไม้ภาควางแนวทางไว้ว่า ต้องตีตราหมายประจำตนเสียก่อนนั้น จะอนุญาตก่อนที่ได้ตีตราไม่ได้

ง. การอนุญาตต้องมีเจ้าหน้าที่ผู้ชั่ง และใบอนุญาตให้มีเวลาทำการได้ไม่เกิน ๑๒ เดือน ในครั้งหนึ่ง ๆ

ข้อ ๓. ให้กรมป่าไม้กำหนดชนิดไม้ไว้ ๒ จำพวก จำพวกที่ ๑ ซึ่งจะโคจรบื้อเป็นท้องที่ ๆ ไป เป็นชนิดที่จะต้องได้รับความเห็นชอบจากกรมป่าไม้ก่อน และต้องดำเนินการตามแนวทางที่กรมป่าไม้หรือป่าไม้ภาคได้วางไว้ จำพวกที่ ๒ ซึ่งจะโคจรบื้อเป็นท้องที่ ๆ ไป เป็นไม้ชนิดที่มีวงจำนวนจำกัดที่จะอนุญาตได้ในปีหนึ่ง ๆ ข้อกำหนดเรื่องไม้ทั้งสองจำพวกนี้ ให้กรมป่าไม้ส่งไปให้คณะกรรมการจังหวัด แต่ละจังหวัดทราบเป็นทางปฏิบัติ ส่วนไม้ประเพณีหวงห้ามอื่นนั้น (ไม่รวมถึงไม้ชนิดที่กล่าวในข้อ ๒ (๑) ให้คณะกรรมการจังหวัดหรือคณะกรรมการอำเภอพิจารณาอนุญาตได้ตามอำนาจหน้าที่)

ข้อ ๔. การกำหนดจำพวกของไม้ประเพณีหวงห้ามตามความข้อ ๓ ไม่รวมถึงไม้ที่ทำโดยผู้รับสัมปทาน หรือผู้รับอนุญาตผูกขาด ไม้ในที่ครอบครอง ในที่ขุดจับจอง ในที่ประทานบัตรเหมืองแร่ และในที่ที่โคมีพระราชกฤษฎีกาประกาศหวงห้าม

(ความในข้อ ๔ ข้างบนนี้ ถูกยกเลิกโดยระเบียบฯ ฉบับที่ ๖ ข้อ ๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน)

"ข้อ ๔. การกำหนดจำนวนไม้ประเภทหวงห้ามตามความในข้อ ๓

ไม่รวมถึง

- ก. ไม้ที่ทำโดยผู้รับสัมปทานหรือผู้รับอนุญาตผูกขาด
- ข. ไม้ที่อนุญาตเพื่อราชการกรมรถไฟหรือการโรงเลื่อยเกษตร
- ค. ไม้ในป่าสงวนและในป่าที่กรมป่าไม้ได้วางโครงการทำไม้ไว้
- ง. ไม้ในที่ครอบครองตามกฎหมายที่ดิน ในที่ขอจับจอง ในที่ประทานบัตร

เหมืองแร่ และในที่ที่ได้มีพระราชกฤษฎีกาประกาศหวงห้าม"

ข้อ ๕. ในการดำเนินการตามความในข้อ ๒ (๒) สำหรับรายหนึ่งใน

ในคราวหนึ่งให้

ก. คณะกรรมการอำเภอมีอำนาจอนุญาตไม้ได้ไม่เกิน ๕๐ ต้น ถ้าเป็น ไม้พื้นไม้เกิน ๕๐๐ เมตรลูกบาศก์ ถ้าเกินจากนี้ให้คณะกรรมการอำเภอรายงานขออนุมัติ คณะกรรมการจังหวัด

ข. คณะกรรมการจังหวัดมีอำนาจอนุญาตไม้ได้ไม่เกิน ๑๐๐ ต้น (สำหรับไม้เต็ง ริง เหียง พลวง ซึ่งขอทำสำหรับโรงเลื่อยจักรไม่เกิน ๒๐๐ ต้น) ถ้าเป็น ไม้พื้นไม้เกิน ๑,๐๐๐ เมตรลูกบาศก์ ถ้ารายได้คณะกรรมการจังหวัดเห็นว่าเป็นการสมควร ที่จะอนุญาตเกินจำนวนที่กำหนดนี้ เป็นรายพิเศษ ให้ขอรับอนุมัติจากกรมป่าไม้

ข้อ ๖. การอนุญาตไม้ (รวมถึงของป่าอย่างอื่น) ในป่าสงวน ต้องได้รับความเห็นชอบจากพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมป่าสงวนก่อน

ข้อ ๗. การอนุญาตไม้ประเภทหวงห้ามในป่า ที่กรมป่าไม้ได้วางโครงการ ทำไม้ไว้แล้ว ต้องได้รับความเห็นชอบจากกรมป่าไม้ก่อน

"ข้อ ๘ ทวิ. การอนุญาตไม้ประเภทหวงห้ามภายในเขตสัมปทานป่าไม้ กระจายเลย ไม่ว่าจะเพื่อการค้าหรือยกเว้นค่าภาคหลวง ต้องให้ป่าไม้ภาคพิจารณาเห็นชอบ เสียก่อน"

(ความในข้อ ๘ ทวิ ข้างบนนี้ เพิ่มเติมโดยระเบียบฯ ฉบับที่ ๖ ข้อ ๓)

ข้อ ๘. สำหรับไม้ใช้สอยส่วนตัว ซึ่งได้รับการยกเว้นเงินค่าภาคหลวงนั้น ให้คณะกรรมการอำเภอเป็นผู้อนุญาต รายหนึ่ง ๆ ไม่เกินเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ รัชชูปถัมภ์ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๕๕ ส่วนไม้สำหรับการกุศลหรือสาธารณประโยชน์

ให้คณะกรรมการจังหวัดพิจารณาอนุญาตเป็นราย ๆ ไม่เกินค่าภาคหลวงไม้ ๕๐ บาท

เหนือจากนี้ให้คณะกรรมการจังหวัดขออนุญาตกรมป่าไม้

หลักเกณฑ์อื่นจะใช้ในการพิจารณานั้น ถ้าคณะกรรมการจังหวัดสงสัยอย่างไร ให้หารือกรมป่าไม้

อำนาจหน้าที่เกี่ยวกับของป่าอย่างอื่น

ข้อ ๘. การเจาะต้นตะเคียนธันตาแมว ให้เป็นหน้าที่คณะกรรมการจังหวัดพิจารณาอนุญาต แต่ถาคณะกรรมการจังหวัดเห็นสมควรมอบอำนาจให้คณะกรรมการอำเภอเป็นผู้อนุญาต โดยกำหนดจำนวนไว้สำหรับรายหนึ่ง ๆ ก็ให้กระทำได้ แต่ให้แจ้งเรื่องมอบอำนาจนี้ให้กรมป่าไม้ทราบด้วย

ข้อ ๑๐. การอนุญาตเจาะเผ่าต้นยาง ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการอำเภอ

ข้อ ๑๑. การเจาะข้างต้นเปิดแดง (เขยุดง) ยางต้นรัก และเก็บหนารังให้อยู่ในอำนาจคณะกรรมการจังหวัดพิจารณาอนุญาต โดยความเห็นชอบของกรมป่าไม้ และภายในแนวทางและวิธีการที่กรมป่าไม้หรือป่าไม้ภาคใดกำหนดไว้ และจังหวัดให้ทราบแล้ว

ข้อ ๑๒. การเจาะข้างสน ให้คณะกรรมการจังหวัดรายงาน และรับอนุญาตจากกรมป่าไม้ก่อนเป็นราย ๆ ไป

ข้อ ๑๓. ความในระเบียบนี้ ถ้าส่วนใดขัดแย้งกับคำสั่งของกระทรวงเกษตรราชการ ของกรมป่าไม้ หรือของเจ้าพนักงานป่าไม้ภาคที่มีอยู่เดิม ให้ปฏิบัติตามระเบียบนี้ต่อไป

(ลงนาม) เวชยันตวัง สฤษฏ์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราชการ

กระทรวงเกษตรราชการ
๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๘